

การพัฒนาบทเรียนอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้เนื้อหาบริบทท้องถิ่น เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่าน และพัฒนาคำศัพท์ภาษาอังกฤษ¹

The Development of Local Context Reading Materials to Enhance English Reading Ability and English Vocabulary Development

สุวิริยา ทองประดิษฐ์²

Suwiriya Thongpradit

นิสกร จารุมณี³

Nisakorn Charumanee

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อทดลองใช้บทเรียนเนื้อหาท้องถิ่นภาคใต้เพื่อส่งเสริมความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ การพัฒนาคำศัพท์และความคงทนในการจดจำคำศัพท์ของนักเรียน โดยเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านระหว่างนักเรียนที่ใช้บทเรียนเนื้อหาท้องถิ่นภาคใต้ (southern local context texts) และนักเรียนที่เรียนบทเรียนอ่านทั่วไป (general reading texts) และศึกษาการพัฒนาด้านคำศัพท์ ตลอดจนความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อบทเรียนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้บริบทท้องถิ่นภาคใต้ ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ ($p=0.01$) แต่ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญเมื่อเปรียบเทียบระหว่างกลุ่ม ($t=-1.965$) กลุ่มทดลองสามารถพัฒนาคำศัพท์ได้ร้อยละ 50.5 แต่ไม่สามารถรักษาระดับคำศัพท์ได้ นักเรียนกลุ่มทดลองเห็นด้วยกับการใช้เนื้อหาท้องถิ่นภาคใต้ พอใจวิธีการสอนและกิจกรรมการฝึกทักษะการอ่าน

คำสำคัญ: ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ บทเรียนเนื้อหาท้องถิ่นภาคใต้ คำศัพท์และความคงทนในการจดจำคำศัพท์

Abstract

The purpose of this study was to use southern local context reading materials to enhance English reading ability, English vocabulary, and vocabulary retention by comparing the reading ability of students studying English reading skills by using southern local context texts with that of those using general reading texts. The study also investigated English vocabulary development and students' opinions toward the use of southern local context texts. It was found that: the English reading ability of both control and experimental groups significantly increased ($p=0.01$) but there were no significant differences when compared between the two groups. The experimental group could develop vocabulary at 50.5 percent,

¹ บทความนี้เป็นส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์ ความต้องการจำเป็นในการฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษและการพัฒนาบทเรียนอ่านที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับท้องถิ่นภาคใต้

² นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

³ รองศาสตราจารย์. ดร. ภาควิชาภาษาและภาษาศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

but they could not retain the vocabulary level. The experimental group highly agreed with the use of southern context texts in reading skills practice, and favored the teaching process, and the reading activities.

Keywords: English reading skills, southern context texts, vocabulary and vocabulary retention

บทนำ

ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเป็นทักษะที่สำคัญยิ่งสำหรับผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ เพราะเป็นพื้นฐานในการแสวงหาความรู้ ทั้งจากตำรา หนังสือ สิ่งพิมพ์ต่างๆ ดังนั้น ผู้ที่มีความรู้และความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ ย่อมได้เปรียบกว่าผู้อื่นทั้งในเรื่องของการบริโภคข้อมูล ข่าวสาร และความรู้ด้านวิชาการต่างๆ สอดคล้องกับที่ Kreishan and Saidat (2011) ได้กล่าวว่า ทักษะการอ่านเป็นทักษะที่สำคัญมากในการเรียนรู้ เปรียบเสมือนประตูสู่โลกของความรู้ เป็นทักษะที่ใช้ในการค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติม เป็นเครื่องมือแสวงหาความรู้จากสื่อต่างๆ ทำให้ผู้อ่านฉลาด รอบรู้ ทันเหตุการณ์ และติดตามความก้าวหน้าของโลก จึงกล่าวได้ว่าการอ่านภาษาอังกฤษ เป็นทักษะสำคัญที่ช่วยให้ผู้เรียนมีความรอบรู้และพัฒนาการด้านวิชาการ ด้วยเล็งเห็นถึงความสำคัญของการอ่านภาษาอังกฤษ กระทรวงศึกษาธิการ (2551) จึงกำหนดให้มีการสอนการอ่านภาษาอังกฤษในสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) และกำหนดหลักสูตรที่มุ่งเน้นส่งเสริมกลวิธีการอ่านให้ผู้เรียนมีความสามารถเลือก/ระบุหัวข้อเรื่อง (Topic) จับใจความสำคัญ (Main Idea) เข้าใจรายละเอียด (Details) และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านจากสื่อประเภทต่างๆ เพื่อให้ผู้เรียนมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษที่มีประสิทธิภาพ และสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการศึกษาระดับสูงต่อไป (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2551)

แม้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษจะมีความสำคัญแต่ผลวิจัยได้สะท้อนอย่างต่อเนื่องว่าความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนอยู่ในระดับที่เป็นปัญหา จากการวิจัยของนางคันนากาวัง (2551) ได้ระบุว่า ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนไทยยังอยู่ในระดับต่ำโดยเฉพาะการอ่านเพื่อความเข้าใจ นักเรียนส่วนใหญ่ไม่สามารถจับใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่านได้ สอดคล้องกับรายงานของกระทรวงศึกษาธิการ (2551) ที่ระบุว่า ความสามารถในการอ่านของนักเรียนยังไม่อยู่ในเกณฑ์ที่น่าพอใจ นักเรียนมีปัญหาในเรื่องความเข้าใจการอ่านทำให้ไม่สามารถรวบรวมความคิดจากสิ่งที่อ่านได้ ปัญหาการอ่านภาษาอังกฤษยังคงสืบเนื่องมาจนถึงปัจจุบันโดยผลสะท้อนจากการประเมินคุณภาพของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 (NT) ตั้งแต่ปีการศึกษา 2554-2555 พบว่า คะแนนเฉลี่ยวิชาภาษาอังกฤษมาตรฐาน ต.1.1 ซึ่งเป็นตัวชี้วัดในเรื่องการอ่านจับใจความสำคัญ การเข้าใจ ตีความจากเรื่องที่อ่านมีคะแนนเฉลี่ยที่ร้อยละ 29.90 ซึ่งเป็นคะแนนที่ต่ำกว่าเกณฑ์คือ ร้อยละ 50 นอกจากนี้รายงานผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) ของสถาบันการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (สทศ.) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ตั้งแต่ปีการศึกษา 2554-2556 ยังพบว่า คะแนนค่าเฉลี่ยวิชาภาษาอังกฤษมาตรฐาน ต.1.1 อยู่ในระดับต่ำเช่นกัน โดยมีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 21.8 19.22 และ 21.8 ตามลำดับ และยังคงมีแนวโน้มจะลดต่ำลง ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ ณัฐกานต์ พรหมเสน และเพ็ญภา คล้ายสิงห์โต (2559) ที่ได้ระบุว่า ความสามารถในการอ่านของนักเรียนไทยยังอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์ นักเรียนมีปัญหาในการสรุป

ใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน ซึ่งอาจมีสาเหตุมาจากการขาดทักษะทางภาษา ทั้งในด้านคำศัพท์และโครงสร้างทางภาษา ขาดสื่อในการเรียน เนื้อเรื่องที่อ่านไม่น่าสนใจ เป็นเรื่องไกลตัวไม่สอดคล้องกับภูมิหลังหรือสภาพแวดล้อมของนักเรียน เนื้อเรื่องยากเกินไปหรือสลับซับซ้อนเกินระดับความสามารถของนักเรียน ทำให้เกิดความรู้สึกเบื่อหน่ายในการอ่าน นอกจากประเด็นข้างต้น จรัส ภูพานนิล (2553) ยังพบว่า ปัญหาในการสอนภาษาอังกฤษที่ไม่ประสบความสำเร็จ เกิดจากสื่อการเรียนรู้นี้ที่ครูนำมาใช้สอนทักษะการอ่านบางประเภทไม่เหมาะสมและไม่สอดคล้องกับบริบทของนักเรียน ตลอดจนไม่สามารถนำมาใช้กับสภาพหรือบริบทของโรงเรียนอีกด้วย

จากประเด็นดังกล่าวผู้วิจัยจึงศึกษาทฤษฎีการอ่านเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาทักษะการอ่านของนักเรียน พบว่า การฝึกทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ ผ่านสื่อการสอนที่มีเนื้อหาหรือบริบทเกี่ยวกับเรื่องที่นักเรียนคุ้นเคย เช่น สถานที่ วิถีชีวิต วัฒนธรรมในท้องถิ่นของนักเรียนช่วยให้นักเรียน เกิดแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษมากขึ้น Tomlinson (1998) กล่าวว่า การที่นักเรียนได้เห็นวัฒนธรรมท้องถิ่นของตนเองอยู่ในบทอ่านที่เป็นสื่อในการเรียนการสอน ทำให้ผู้เรียนรู้สึกว่า ตนเองเป็นส่วนหนึ่งของบทอ่าน ส่งผลให้นักเรียนสามารถจำและเข้าใจบทอ่านได้ง่ายขึ้น อีกทั้งยังเกิดความรู้สึกสนุกกับสถานการณ์ในการเรียน และความรู้เดิมด้านวัฒนธรรมยังช่วยในการจดจำ การระลึกข้อมูล และความเข้าใจในการอ่านอีกด้วย (Cowan and Garrity, 2004) ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ ชัยวัฒน์ บวรวัฒนเศรษฐ์ (2558) และ Sabatin (2013) ที่ระบุว่าความรู้เดิมและประสบการณ์เดิมของนักเรียนเป็นปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ นักเรียนสามารถอ่านทำความเข้าใจเนื้อเรื่องได้ง่ายขึ้นเมื่ออ่านเรื่องที่ตนมีความคุ้นเคย นอกจากนี้ อมรรรัตน์ นัตดาหลง (2551) ได้ค้นพบว่า การเรียนรู้นี้ที่ดีควรเรียนรู้จากสิ่งที่ใกล้ตัวไปยังสิ่งที่ไกลตัวซึ่งทำให้ผู้เรียนได้รู้จักตนเอง รู้จักชีวิต เข้าใจ และมีความรู้สึกที่ดีต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมรอบตัวตนเองและการที่นักเรียนได้ศึกษาเกี่ยวกับหัวข้อที่คุ้นเคย จะทำให้สามารถพัฒนากระบวนการเรียนรู้คำศัพท์ที่ไม่เคยเรียนมาก่อนได้ง่ายขึ้น ในขณะที่เดียวกันนักเรียนจะใช้ความรู้เดิมที่มีอยู่ทำความเข้าใจเรื่องที่อ่านโดยไม่ต้องทราบความหมายของคำศัพท์ทั้งหมด (Nation, 1990)

จากข้อมูลข้างต้นจะเห็นได้ว่า การฝึกทักษะการอ่านผ่านเนื้อหาหรือบริบทท้องถิ่นช่วยพัฒนาความสามารถในการอ่าน และช่วยสร้างแรงจูงใจในการเรียน นักวิจัยหลายท่านจึงทำการศึกษาและพัฒนาบทเรียนอ่านที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับบริบทท้องถิ่นในเกือบทุกภูมิภาคของประเทศไทย เช่น การพัฒนาบทอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้บริบทท้องถิ่นด้านวัฒนธรรมจังหวัดมหาสารคาม (ฐิติกาญจน์ จันทร์สมบัติ, 2552) และการใช้บทอ่านที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับอิสลามในการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนมุสลิม (เจ๊ะรอมาะ มะดีเยาะ และนิสากร จารุมณี, 2556) และการใช้เอกสารประกอบการเรียนการสอนท้องถิ่นจังหวัดน่าน ชุด Let's visit Phayao Downtown (ณัฐกานต์ พรหมเสน และเพ็ญภา คล้ายสิงห์โต, 2559) งานวิจัยดังกล่าวนี้ สนับสนุนให้เห็นว่าการฝึกทักษะการอ่านผ่านเนื้อหาหรือบริบทวัฒนธรรมท้องถิ่นของผู้เรียนเป็นอีกวิธีการหนึ่งที่ช่วยพัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ

นอกจากนี้ สุวีริยา ทองประดิษฐ์ และนิสากร จารุมณี (2560) ได้ทำการสำรวจปัญหาที่เกี่ยวข้องกับกลวิธีการอ่านภาษาอังกฤษ และความต้องการฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้บริบทท้องถิ่นภาคใต้พบว่า ในการเรียนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ นักเรียนมีความต้องการบทเรียนที่มีเนื้อหาใกล้ตัวและใกล้เคียงกับวัฒนธรรมความเป็นอยู่ของตน เพื่อเชื่อมโยงความรู้ใหม่เข้ากับความรู้พื้นฐานและประสบการณ์เดิม

ในการทำความเข้าใจนอกจากนี้ครูผู้สอนภาษาอังกฤษยังเห็นด้วยต่อการนำบริบทที่นักเรียนมีความคุ้นเคยทางวัฒนธรรม ซึ่งก็คือ บทเรียนที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับบริบทท้องถิ่นภาคใต้ มาสร้างเป็นแบบฝึกพัฒนาทักษะการอ่าน เพราะความคุ้นเคยทางวัฒนธรรมช่วยให้นักเรียนเข้าใจสิ่งที่อ่านได้ง่ายและรวดเร็วขึ้น และหัวข้อเรื่อง (topic) ที่ครูผู้สอนและนักเรียนให้ความสนใจเพื่อนำไปพัฒนาเป็นบทเรียนการอ่านที่ได้รับเลือก 5 อันดับแรก ได้แก่ สถานที่ท่องเที่ยว อาหาร อาชีพในท้องถิ่น งานเทศกาล และการแสดงตามลำดับ ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจในการพัฒนาบทเรียนอ่านภาษาอังกฤษที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับบริบทท้องถิ่นภาคใต้ ที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน และทดลองใช้บทเรียนเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการทดลองใช้บทเรียนอ่านที่มีเนื้อหาบริบทท้องถิ่นภาคใต้เพื่อส่งเสริมความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ การเรียนรู้คำศัพท์และความคงทนในการจดจำคำศัพท์ของนักเรียน โดยเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านระหว่างนักเรียนที่ใช้บทเรียนเนื้อหาบริบทท้องถิ่นภาคใต้ (southern local context texts) และนักเรียนที่เรียนบทอ่านทั่วไป (general reading texts) และศึกษาการพัฒนาด้านคำศัพท์ ตลอดจนความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อบทเรียนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้บริบทท้องถิ่นภาคใต้ ซึ่งมีคำถามวิจัยดังนี้

1. การเรียนทักษะการอ่านจากเนื้อหาท้องถิ่นภาคใต้ ช่วยให้นักเรียนสามารถพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษได้เพียงใด มีความแตกต่างหรือไม่ เมื่อเปรียบเทียบกับบทเรียนการอ่านจากเนื้อหาทั่วไป
2. การเรียนทักษะการอ่านจากเนื้อหาท้องถิ่นภาคใต้ ช่วยให้นักเรียนสามารถพัฒนาคำศัพท์และมีความคงทนในการจำคำศัพท์ได้หรือไม่ เพียงใด
3. นักเรียนที่เรียนโดยใช้บทเรียนเนื้อหาท้องถิ่นภาคใต้ มีความคิดเห็นอย่างไรต่อบทเรียนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้บริบทท้องถิ่นภาคใต้

ระเบียบวิธีวิจัย

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างแบ่งเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้

1. กลุ่มทดลอง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาขนาดเล็กประจำ ต.ตะพาน อ.ศรีบรรพต จ.พัทลุง ที่เรียนวิชาทักษะการอ่าน ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 20 คน
 2. กลุ่มควบคุม คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาขนาดเล็กประจำ ต.เขาป่า อ.ศรีบรรพต จ.พัทลุง ที่เรียนวิชาทักษะการอ่าน ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 20 คน
- ทั้งนี้กลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่มมีความสามารถทางภาษาอังกฤษใกล้เคียงกันโดยมีคะแนนเฉลี่ยการทดสอบภาษาอังกฤษจากสำนักทดสอบทางการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานปี 2558 ที่ระดับ ร้อยละ 48.2 ในกลุ่มทดลอง และร้อยละ 47.4 ในกลุ่มควบคุม ซึ่งจัดว่าทั้งสองกลุ่มมีความสามารถทางภาษาอังกฤษอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์ คือน้อยกว่าร้อยละ 50

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ เครื่องมือทดลอง และเครื่องมือที่ใช้เก็บข้อมูลจากการทดลอง ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. **เครื่องมือทดลอง** ประกอบด้วย บทเรียนและแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (ภาคผนวก 1) ดังต่อไปนี้

1.1 บทเรียนการสอนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยออกแบบตามหลักการสอนการอ่าน มีเนื้อหาใกล้ตัวนักเรียน คือ ใช้บทเรียนที่มีเนื้อหาบริบทท้องถิ่นภาคใต้ จำนวน 5 บทเรียน ครอบคลุมหัวข้อเหล่านี้ Unit 1 Let's Travel, Unit 2 Southern Cuisine, Unit 3 The Festivals, Unit 4 The Southern Shows, Unit 5 Local Occupations ทักษะการอ่านที่ครอบคลุม คือ การอ่านเพื่อจับใจ ความสำคัญ การอ่านเพื่อหาข้อมูลเฉพาะ การเดาความหมายคำศัพท์ การใช้คำอ้างอิง และการตีความจากเรื่องที่อ่าน ซึ่งบทเรียนดังกล่าวได้รับการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน และผู้วิจัยได้ปรับปรุงบทเรียนตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

1.2 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยออกแบบ โดยใช้บทเรียนเนื้อหาท้องถิ่นภาคใต้ จำนวน 10 แผน ครอบคลุม 5 บทเรียน ในแต่ละแผนใช้เวลา 2 คาบ คาบละ 50 นาที รวม 20 คาบ แผนได้รับการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ผู้วิจัยได้ปรับปรุงแผนการสอนตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

2. **เครื่องมือเก็บข้อมูลการทดลอง** ประกอบด้วย แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ แบบทดสอบความรู้คำศัพท์และความคงทนของคำศัพท์ และแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนต่อบทเรียนการอ่านเนื้อหาท้องถิ่นภาคใต้ ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

2.1 แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ ปรับจากข้อสอบ Pre O-NET และข้อสอบ O -NET ย้อนหลังตั้งแต่ปี 2553 – 2558 โดยคัดเลือกเฉพาะข้อทดสอบทักษะการอ่านตามเกณฑ์ตัวชี้วัดของหลักสูตรระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 30 ข้อ ใช้เวลา 60 นาที เพื่อใช้สำหรับการเก็บคะแนน pre-test และ post-test แบบทดสอบดังกล่าวทดสอบกลวิธีการอ่านตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ดังนี้ 1) การอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ (reading for main ideas) จำนวน 6 ข้อ 2) การอ่านเพื่อหาข้อมูลเฉพาะ (reading for details) จำนวน 6 ข้อ 3) การเดาความหมายคำศัพท์ (guessing word meaning) จำนวน 6 ข้อ 4) การใช้คำอ้างอิง (using reference words) จำนวน 6 ข้อ และ 5) การตีความจากเรื่องที่อ่าน (making inferences) จำนวน 6 ข้อ แบบทดสอบดังกล่าวได้รับการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน และผู้วิจัยได้ปรับปรุงแบบทดสอบตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

2.2 แบบทดสอบความรู้คำศัพท์ (vocabulary test) และความคงทนของคำศัพท์ (vocabulary retention test) สำหรับกลุ่มทดลอง ผู้วิจัยได้ทดสอบคำศัพท์เป้าหมายของแต่ละบทเรียนก่อนเริ่มการเรียนบทเรียนเนื้อหาบริบทท้องถิ่นภาคใต้ แล้วคัดเลือกคำศัพท์ 30 คำที่นักเรียนบอกความหมายได้น้อยที่สุด สร้างเป็นแบบทดสอบแปลความหมายคำศัพท์เป็นภาษาไทย จำนวน 30 ข้อ ใช้เวลา 60 นาที สำหรับทดสอบความรู้คำศัพท์หลังเรียนและความคงทนของคำศัพท์หลังเรียน 2 สัปดาห์

2.3 แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนต่อบทเรียนการอ่านเนื้อหาท้องถิ่นรายบท ครอบคลุมประเด็นความคิดเห็นในด้านวิธีการสอน ด้านเนื้อหา และการจัดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่าน ซึ่งเป็นคำถามชนิดปลายเปิด ระบุให้ผู้ตอบแสดงความคิดเห็นตามแบบมาตราส่วนประมาณค่าจำนวน 5 ระดับ

คือ 5 = มากที่สุด 4 = มาก 3 = ปานกลาง 2 = น้อย และ 1 = น้อยที่สุด มีเกณฑ์การแปลความตามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Five point Likert Scale) ดังต่อไปนี้

$\bar{X} = 4.51 - 5.00$ หมายความว่า นักเรียนมีความเห็นด้วยอยู่ในระดับมากที่สุด

$\bar{X} = 3.51 - 4.50$ หมายความว่า นักเรียนมีความเห็นด้วยอยู่ในระดับมาก

$\bar{X} = 2.51 - 3.50$ หมายความว่า นักเรียนมีความเห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลาง

$\bar{X} = 1.51 - 2.50$ หมายความว่า นักเรียนมีความเห็นด้วยอยู่ในระดับน้อย

$\bar{X} = 1.00 - 1.50$ หมายความว่า นักเรียนมีความเห็นด้วยอยู่ในระดับน้อยที่สุด

แบบสอบถามดังกล่าวได้รับการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน จากนั้นผู้วิจัยได้ทำการปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญก่อนนำไปใช้จริง

การเก็บรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลโดยทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษก่อนเรียน (Pre-test) กับนักเรียนกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง จากนั้นจึงทำการสอนโดยผู้วิจัยเป็นผู้สอนนักเรียนกลุ่มทดลอง ซึ่งใช้บทเรียนเนื้อหาท้องถิ่นภาคใต้ตามแผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 10 แผน ใช้เวลาในการสอนจำนวน 20 คาบ นักเรียนกลุ่มทดลองตอบแบบสอบถามความคิดเห็นต่อบทเรียนเมื่อเรียนจบแต่ละบท สำหรับกลุ่มควบคุมสอนโดยครูผู้สอนวิชาการอ่าน ใช้บทอ่านทั่วไปจากหนังสือเรียนและใช้เวลาในการสอนจำนวน 20 คาบเช่นกัน หลังจากนั้นผู้วิจัยได้ให้นักเรียนทั้งสองกลุ่มทำแบบทดสอบหลังเรียน (Post-test) สำหรับนักเรียนกลุ่มทดลองจะต้องทำแบบทดสอบคำศัพท์เป้าหมายจากบทเรียนด้วย หลังการทดสอบ 2 สัปดาห์ กลุ่มทดลองได้รับการทดสอบความคงทนในการจดจำคำศัพท์โดยใช้แบบทดสอบคำศัพท์ฉบับเดิม จากนั้นผู้วิจัยได้นำคะแนนก่อนเรียน คะแนนหลังเรียน คะแนนความคงทนในการจดจำคำศัพท์ และผลจากการตอบแบบสอบถามความคิดเห็นมาทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ซึ่งสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลประกอบด้วย ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการทดสอบความต่าง t-test

ผลการศึกษา

1. การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านของนักเรียนที่เรียนโดยการใช้บทเรียนภาษาอังกฤษที่มีเนื้อหาบริบทภาคใต้ และนักเรียนที่เรียนโดยการใช้บทเรียนทั่วไป

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนของทั้ง 2 กลุ่ม โดยใช้ paired-sample t-test และนำคะแนนทั้ง 2 ส่วนมาเปรียบเทียบหา ความแตกต่างโดยใช้ Independent t-test ปรากฏผลดังนี้

ตารางที่ 1 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยทักษะการอ่านภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

กลุ่ม		ก่อนเรียน		หลังเรียน		Mean Difference	t-value
		Mean	S.D.	Mean	S.D.		
กลุ่มควบคุม	(n=20)	7.95	1.79	11.20	1.70	3.25	-12.485
กลุ่มทดลอง	(n=20)	9.00	2.87	12.20	1.51	3.20	-7.610

มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01**

จากตารางที่ 1 พบว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนของกลุ่มควบคุมอยู่ที่ระดับ 7.95 และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนอยู่ที่ระดับ 11.20 จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน (เพิ่มขึ้น 3.25 คะแนน) เมื่อนำมาวิเคราะห์ค่าความแตกต่างโดยใช้สถิติ paired-sample t-test พบว่า คะแนนหลังเรียนของนักเรียนกลุ่มควบคุมเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 ($t = -12.485$) และเมื่อเปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนของกลุ่มทดลองพบว่า คะแนนเพิ่มขึ้นจาก 9.00 ไปอยู่ที่ระดับ 12.20 (เพิ่มขึ้น 3.20 คะแนน) เมื่อนำมาวิเคราะห์ค่าความแตกต่างโดยใช้สถิติ paired-sample t-test พบว่าคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนของกลุ่มทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 ($t = -7.610$) เช่นกัน

เมื่อศึกษาเปรียบเทียบว่านักเรียนทั้ง 2 กลุ่มเกิดพัฒนาการในการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกันหรือไม่ ผลการวิเคราะห์โดยใช้ สถิติ Independent t-test สามารถสรุปได้ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบคะแนนพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

Scores	กลุ่มควบคุม (n=20)		กลุ่มทดลอง (n=20)		t	df
	Mean	S.D.	Mean	S.D.		
ก่อนเรียน	7.95	1.791	9.00	2.865	-1.390	38
หลังเรียน	11.20	1.704	12.20	1.508	-1.965	38
diff (post-pre)	3.25	1.164	3.20	1.881	0.101	31.697

จากตารางที่ 2 พบว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนของกลุ่มควบคุมอยู่ที่ระดับ 7.95 คะแนน และคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนของกลุ่มทดลองอยู่ที่ระดับ 9.00 จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน เมื่อนำมาวิเคราะห์ค่าความแตกต่างโดยใช้สถิติ Independent t-test พบว่า คะแนนก่อนเรียนทักษะการอ่านของนักเรียนทั้งสองกลุ่มไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยทางสถิติ ($t = -1.390$) แสดงให้เห็นว่า นักเรียนทั้งสองกลุ่มมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษอยู่ในระดับเดียวกันเมื่อเริ่มเรียน เมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนของนักเรียนทั้งสองกลุ่ม ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเช่นกัน ($t = -1.96$) โดยกลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ระดับ 11.20 และกลุ่มทดลองอยู่ที่ระดับ 12.20 และเมื่อเปรียบเทียบคะแนนพัฒนาการของนักเรียนทั้งสองปรากฏว่าไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเช่นกัน ($t = 0.101$) โดยคะแนนพัฒนาการเฉลี่ยของกลุ่มควบคุมเพิ่มขึ้น 3.25 คะแนน และกลุ่มทดลองเพิ่มขึ้น 3.20 คะแนน และเป็นการเพิ่มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทั้ง 2 กลุ่ม

จากผลดังกล่าวสามารถสรุปได้ว่า การเรียนทักษะการอ่านโดยใช้บทเรียนเนื้อหาท้องถิ่นภาคใต้ และการเรียนทักษะการอ่านโดยใช้บทเรียนทั่วไปช่วยพัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจได้ในระดับสูงขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และพัฒนาเพิ่มขึ้นได้ในระดับที่ไม่แตกต่างกัน

เมื่อศึกษาเปรียบเทียบต่อไปว่านักเรียนทั้ง 2 กลุ่มเกิดพัฒนาการในแต่ละกลวิธีการอ่านเพียงใด ผลการวิเคราะห์โดยใช้ สถิติ Independent t-test สามารถสรุปได้ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ผลการเปรียบเทียบคะแนนพัฒนาการในแต่ละกลวิธีการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

กลวิธีการอ่าน	diff (post-pre)				Mean Difference	t-value
	กลุ่มควบคุม (n=20)		กลุ่มทดลอง (n=20)			
	Mean	S.D.	Mean	S.D.		
การอ่านเพื่อหาข้อมูลเฉพาะ	.08	.13	.20	.13	.12	-2.896
การอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ	.08	.18	.27	.23	.19	-3.002
การตีความจากเรื่องที่อ่าน	.07	.15	.03	.12	-.03	.796
การเดาความหมายคำศัพท์	.11	.16	.01	.04	-.10	2.649
การใช้คำอ้างอิง	.21	.13	.19	.18	-.02	.333

มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01**, มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05*

ผลจากตารางที่ 3 แสดงให้เห็นว่า ถึงแม้คะแนนพัฒนาการการอ่านในภาพรวมของนักเรียนทั้งสองกลุ่มจะไม่มี ความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($t = 0.10$) แต่เมื่อพิจารณารายการกลวิธีการอ่านพบว่า คะแนนพัฒนาการกลวิธีการอ่านของนักเรียนกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ 0.01** ใน 2 กลวิธีการอ่านได้แก่ การอ่านเพื่อหาข้อมูลเฉพาะ ($t = -2.896$) และการอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ ($t = -3.002$) ในขณะที่ระดับพัฒนาการกลวิธีการอ่านของนักเรียนกลุ่มควบคุมเพิ่มสูงกว่ากลุ่มทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเพียง 1 กลวิธีเท่านั้น คือ การเดาความหมายคำศัพท์ ($t = 2.649$) ซึ่งอาจกล่าวได้ว่า นักเรียนที่เรียนทักษะการอ่านโดยใช้เนื้อหาบริบทท้องถิ่นภาคใต้มีพัฒนาการในรายการกลวิธีการอ่านสูงกว่า กลุ่มควบคุมที่เรียนทักษะการอ่านโดยใช้บทเรียนการอ่านทั่วไป

2. ความสามารถในการพัฒนาคำศัพท์ และความคงทนในการจดจำคำศัพท์ของนักเรียน ที่ฝึกอ่านจากเนื้อหาท้องถิ่นภาคใต้

ผลจากการทดสอบความรู้คำศัพท์กลุ่มที่ใช้เนื้อหาท้องถิ่นภาคใต้ หลังการทดลองทันทีและ เวนระยะห่าง 2 สัปดาห์ เพื่อทดสอบความคงทนในการจดจำคำศัพท์ สามารถแสดงรายละเอียดดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ผลการทดสอบการพัฒนางศัพท์ และความคงทนในการจำคำศัพท์

กลุ่ม	หลังเรียน		ความคงทน		Mean Difference	t-value
	Mean	S.D.	Mean	S.D.		
กลุ่มทดลอง (n=20)	15.15	3.44	13.60	3.32	-1.55	4.004

มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01**

จากตารางที่ 4 พบว่าการทดสอบค่าศัพท์ของนักเรียนกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ระดับ 15.15 คะแนน จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน (50.5%) และเมื่อเว้นระยะเป็นเวลา 2 สัปดาห์เพื่อทดสอบความคงทนในการจำคำศัพท์พบว่า คะแนนการทดสอบเฉลี่ยอยู่ที่ระดับ 13.60 คะแนน (45.3%) ซึ่งลดต่ำลงจากคะแนนทดสอบคำศัพท์เฉลี่ย 1.55 คะแนน เมื่อนำมาวิเคราะห์ค่าความแตกต่างโดยใช้สถิติ paired-sample t-test พบว่า คะแนนความคงทนในการจำคำศัพท์ลดลงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติอยู่ที่ระดับ .01 ($t = 4.00$)

3. ความคิดเห็นต่อบทเรียนอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้เนื้อหาบริบทท้องถิ่นภาคใต้

หลังจากนักเรียนกลุ่มทดลองได้เรียนบทเรียนเนื้อหาท้องถิ่นภาคใต้จบในแต่ละหน่วย ผู้วิจัยได้สอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อบทเรียนในด้านวิธีการสอน ด้านเนื้อหา และกิจกรรมการฝึกทักษะการอ่าน ซึ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูลสามารถแสดงรายละเอียดได้ดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 ความคิดเห็นของนักเรียนต่อบทเรียนอ่านภาษาอังกฤษที่มีเนื้อหาบริบทท้องถิ่นภาคใต้

รายด้านและภาพรวม	Unit 1 Let's Travel		Unit 2 Southern Cuisine		Unit 3 The Festivals		Unit 4 The Southern Shows		Unit 5 Local Occupations		ภาพรวม ทุกบท	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
ด้านการสอน	3.47	0.24	3.72	0.19	4.00	0.54	3.77	0.35	3.46	0.26	3.68	0.11
ด้านเนื้อหา	3.66	0.61	3.75	0.32	3.63	0.48	3.48	0.32	3.84	0.58	3.67	0.30
ด้านการฝึกทักษะการอ่าน	3.61	0.39	3.61	0.55	3.63	0.40	3.36	0.26	3.63	0.38	3.57	0.27
เฉลี่ยรวม	3.60	0.36	3.69	0.33	3.72	0.40	3.50	0.19	3.67	0.35	3.64	0.21

จากตารางที่ 5 แสดงให้เห็นว่านักเรียนมีความคิดเห็นต่อบทเรียนเนื้อหาท้องถิ่นภาคใต้ทั้ง 5 บท โดยเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ($\bar{X}=3.64$, S.D.= 0.21) เมื่อพิจารณาเป็นรายบทจะเห็นได้ว่าบทเรียนที่นักเรียนเห็นด้วยมากที่สุดได้แก่บทที่ 3 The Festivals ($\bar{X}=3.72$, S.D.=0.40) รองลงมาคือบทที่ 2 Southern Cuisine ($\bar{X}=3.69$, S.D.=0.40) ส่วนบทที่นักเรียนเห็นด้วยในระดับปานกลาง ได้แก่ บทที่ 4 The Southern Shows ($\bar{X}=3.50$, S.D.=0.19) และเมื่อพิจารณาแยกเป็นรายด้าน คือ ด้านการสอน ด้านเนื้อหาท้องถิ่นภาคใต้ และด้านกิจกรรมการฝึกทักษะการอ่าน พบว่านักเรียนมีความเห็นด้วยในระดับมาก ทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการสอน ($\bar{X}=3.68$, S.D.=0.11) ด้านเนื้อหา ($\bar{X}=3.67$, S.D.=0.30) และด้านการฝึกทักษะการอ่าน ($\bar{X}=3.57$, S.D.=0.27) ตามลำดับ สำหรับรายละเอียดแต่ละด้านมีดังนี้

1. ด้านวิธีการสอน นักเรียนเห็นด้วยต่อประเด็นด้านการสอนสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ การทำแบบฝึกหัดหลังกิจกรรมการอ่านช่วยฝึกฝนและพัฒนาทักษะการอ่าน ($\bar{X}=3.81$, S.D.=0.74) การนำเข้าสู่บทเรียนมีส่วนช่วยในการเชื่อมโยงเนื้อหาในบทอ่าน เข้ากับประสบการณ์เดิมของนักเรียน ($\bar{X}=3.73$, S.D.=0.61) และวิธีการสอนคำศัพท์มีความน่าสนใจ ($\bar{X}=3.71$, S.D.=0.74)

2. ด้านเนื้อหา พบว่านักเรียนมีความเห็นด้วยต่อบทเรียนเนื้อหาท้องถิ่นภาคใต้ในระดับมาก ($\bar{X}=3.67$) และเมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า คะแนนสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ เนื้อหาบทเรียนมีความน่าสนใจ ($\bar{X}=3.84$, S.D. = 0.68) ระดับของภาษาในบทเรียนเหมาะสมกับความสามารถทางภาษาของนักเรียน

($\bar{X}=3.75$, S.D.= 0.79) ตัวอักษรและรูปภาพในบทเรียนมีความเหมาะสม บทเรียนช่วยเสริมสร้างความเข้าใจในการอ่านแก่นักเรียน ($\bar{X}=3.72$, S.D.= 0.68)

3. ด้านกิจกรรมฝึกทักษะการอ่าน พบว่า นักเรียนมีความเห็นด้วยต่อกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านระดับมาก ($\bar{X}=3.57$) และเมื่อพิจารณารายชื่อ พบว่า คะแนนสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ มีการการคาดเดาเหตุการณ์/เนื้อเรื่องจากหัวข้อเรื่อง (Topic)($\bar{X}=3.73$, S.D.=0.70) นักเรียนได้ฝึกการอ่านเพื่อเข้าใจรายละเอียดของเรื่อง ($\bar{X}=3.67$, S.D.=0.67) และนักเรียนได้ฝึกการเดาความหมายของคำศัพท์จากเนื้อเรื่อง ($\bar{X}=3.61$, S.D.=0.74)

อภิปรายผล

จากผลการศึกษสามารถอภิปรายผลดังนี้

1. การเรียนทักษะการอ่านจากเนื้อหาท้องถิ่นภาคใต้ ช่วยให้นักเรียนสามารถพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษได้เพียงใด มีความแตกต่างหรือไม่ เมื่อเปรียบเทียบกับการเรียนการอ่านจากเนื้อหาทั่วไป

ผลการศึกษการใช้บทเรียนเนื้อหาท้องถิ่นภาคใต้ในการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเปรียบเทียบกับเรียนโดยใช้บทเรียนทั่วไปของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็ก อ.ศรีบรรพต จ.พัทลุง ผลปรากฏว่า นักเรียนทั้งกลุ่มที่เรียนจากเนื้อหาท้องถิ่นภาคใต้ และกลุ่มที่เรียนจากเนื้อหาทั่วไปในหนังสือเรียนมีพัฒนาการในการอ่านเพื่อความเข้าใจสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 อย่างไรก็ตาม เมื่อเปรียบเทียบว่ากลุ่มใดสามารถพัฒนาทักษะการอ่านได้ดีกว่า ผลปรากฏว่า นักเรียนทั้งสองกลุ่มมีพัฒนาการในการอ่านเพื่อความเข้าใจในระดับที่ใกล้เคียงกันและไม่มีความแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ ($t = 0.10$) ซึ่งอาจสรุปได้ว่า สำหรับนักเรียนที่มีความสามารถทางการอ่านในระดับต่ำกว่าเกณฑ์ การเรียนทักษะการอ่านโดยใช้บทเรียนเนื้อหาท้องถิ่นภาคใต้และการเรียนทักษะการอ่านโดยใช้บทเรียนทั่วไปสามารถพัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนได้ดีไม่แตกต่างกัน

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาเปรียบเทียบคะแนนพัฒนาการของนักเรียนกลุ่มควบคุมกับกลุ่มทดลองในรายการวิธีการอ่านพบว่า นักเรียนกลุ่มทดลองที่เรียนทักษะการอ่านโดยใช้เนื้อหาท้องถิ่นภาคใต้สามารถทำคะแนนได้สูงกว่านักเรียนที่เรียนทักษะการอ่านโดยใช้บทอ่านทั่วไปใน 2 กลวิธีการอ่าน คือ การอ่านเพื่อหาข้อมูลเฉพาะ และการอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ ซึ่งกลวิธีดังกล่าวได้สอดแทรกอยู่ในบทเรียนเนื้อหาท้องถิ่นภาคใต้ทั้ง 5 บทอ่านซึ่งเป็นไปในทิศทางเดียวกับการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการใช้เนื้อหาท้องถิ่นในการฝึกฝนทักษะการอ่านที่ระบุ แบบฝึกเนื้อหาท้องถิ่นสามารถช่วยให้นักเรียนเกิดพัฒนาการที่ดีในการอ่านได้ และยังสอดคล้องกับความคิดเห็นของนักเรียนที่เห็นด้วยในระดับมากต่อกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านเพื่อหาข้อมูลเฉพาะและการอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ จึงอาจกล่าวได้ว่าบทเรียนเนื้อหาบริบทท้องถิ่นมีส่วนช่วยในการพัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจในระดับหนึ่งถึงแม้จะไม่พบความแตกต่างกันทางสถิติ ทั้งนี้อาจมีปัจจัยจากสาเหตุหลายประการด้วยกัน

ผู้วิจัยได้ศึกษาเพิ่มเติมโดยการพูดคุยกับครูผู้สอนประจำรายวิชาและนักเรียนกลุ่มควบคุมซึ่งเรียนทักษะการอ่านโดยใช้บทเรียนจากหนังสือทั่วไปพบว่า ถึงแม้ว่านักเรียนจะเรียนทักษะการอ่านโดยใช้บทเรียนทั่วไป แต่ครูผู้สอนได้มีการเลือกบทเรียนที่มีหัวข้อเรื่องใกล้ตัวและตรงกับความสนใจของนักเรียนเช่นกัน อาทิ

หัวข้อเกี่ยวกับกีฬา ภาพยนตร์ และการทำกิจกรรมในชีวิตประจำวัน นอกจากนี้ครูผู้สอนยังมีขั้นตอนการนำเข้าสู่บทเรียน กิจกรรมการฝึกอ่าน และการสอนคำศัพท์ซึ่งองค์ประกอบเหล่านี้อาจส่งผลให้นักเรียนทั้งสองกลุ่มมีพัฒนาการในการอ่านสูงขึ้นในระดับที่ใกล้เคียงกัน สอดคล้องกับความคิดเห็นจากการสอบถามนักเรียนจำนวนหนึ่ง (7 คน) ที่ได้แสดงความคิดเห็นว่า “สนใจบทอ่านที่คุณครูใช้ในการสอนเพราะเป็นเรื่องเกี่ยวกับภาพยนตร์ที่พวกตนชื่นชอบ และภาษาในบทอ่านไม่ยากจนเกินไป” และนักเรียนบางส่วนได้กล่าวเพิ่มเติมว่า “ครูผู้สอนได้สอนคำศัพท์และวิธีการอ่านทำให้พวกตนมีวิธีการอ่านเพื่อทำความเข้าใจบทอ่านได้ดีขึ้น” จากปัจจัยข้างต้นจะเห็นได้ว่าไม่เพียงแต่บทอ่านเท่านั้น แต่ขั้นตอนและกิจกรรมในการฝึกทักษะการอ่านก็อาจส่งผลต่อความสามารถในการอ่านเช่นกัน

2. การเรียนทักษะการอ่านจากเนื้อหาท้องถิ่นภาคใต้ ช่วยให้นักเรียนสามารถพัฒนาคำศัพท์และมีความคงทนในการจำคำศัพท์ได้หรือไม่ เพียงใด

หลังจากนักเรียนกลุ่มทดลองฝึกฝนกลวิธีการอ่านโดยใช้บทเรียนเนื้อหาท้องถิ่นภาคใต้ นักเรียนได้รับการทดสอบคำศัพท์เป้าหมายจากบทอ่านทั้ง 5 บท เป็นจำนวน 30 คำ ผลปรากฏว่า นักเรียนพัฒนาคะแนนคำศัพท์เฉลี่ยอยู่ที่ระดับ 15.15 คะแนน และเมื่อเว้นระยะ 2 สัปดาห์ นักเรียนทดสอบความคงทนในการจำคำศัพท์ นักเรียนสามารถทำคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ระดับ 13.60 คะแนน ลดลง 1.55 คะแนน ปรากฏการณ์ที่พบนี้อาจกล่าวได้ว่า แม้บทอ่านที่นักเรียนคุ้นเคยจะช่วยให้นักเรียนพัฒนาวิธีการเรียนรู้และทำความเข้าใจคำศัพท์ได้ง่ายขึ้น ช่วยในการทำความเข้าใจบทเรียนจากประสบการณ์เดิม โดยไม่ต้องทราบดีความหมายของคำศัพท์ทั้งหมด (Nation, 1990) แต่สาเหตุที่นักเรียนไม่สามารถรักษาระดับคำศัพท์ไว้ได้ อาจเกิดจากการฝึกฝนคำศัพท์ไม่เพียงพอ เนื่องจากบทเรียนเน้นฝึกทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ ถึงแม้จะมีการสอนคำศัพท์ในขั้นก่อนการอ่าน แต่เป็นเพียงการอ่านออกเสียง การพูดซ้ำๆ การบอกความหมายคำศัพท์ และการจับคู่คำศัพท์กับรูปภาพเท่านั้น นักเรียนจึงจดจำความหมายคำศัพท์ได้ในระยะสั้น ซึ่งการจำคำศัพท์ได้นั้นจะต้อง มีการกระตุ้นการใช้คำศัพท์ 5-16 ครั้งในกิจกรรมหรือบทความต่างๆ (Nation, 1990) การวิจัยครั้งนี้ไม่ได้ เน้นการกระตุ้นด้านคำศัพท์มากในระดับดังกล่าว

3. นักเรียนที่เรียนโดยใช้บทเรียนเนื้อหาท้องถิ่นภาคใต้ มีความคิดเห็นอย่างไรต่อบทเรียนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้บริบทท้องถิ่นภาคใต้

ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนเห็นด้วยต่อบทเรียนเนื้อหาท้องถิ่นภาคใต้ทั้ง 5 บท ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายบทพบว่า บทเรียนที่นักเรียนให้ความเห็นด้วยในระดับสูงสุด 3 ลำดับแรก คือ 1) The Festivals 2) Southern Cuisine และ 3) Local Occupation และเมื่อพิจารณาความคิดเห็นต่อบทเรียนแยกเป็นรายด้าน สามารถอภิปรายได้ดังนี้

3.1 ด้านการสอน นักเรียนเห็นด้วยอย่างมากที่สุดในการใช้กิจกรรมการสอนอ่าน โดยระบุกิจกรรมที่เห็นด้วย 3 อันดับสูงสุด คือ 1) การนำเข้าสู่บทเรียนมีส่วนช่วยในการเชื่อมโยงเนื้อหาในบทอ่านเข้ากับประสบการณ์เดิมของนักเรียน 2) การทำแบบฝึกหัดหลังกิจกรรมการอ่านช่วยฝึกฝนและพัฒนาทักษะการอ่าน และ 3) วิธีการสอนศัพท์ที่มีความน่าสนใจ ประเด็นดังกล่าวช่วยให้นักเรียนทำความเข้าใจบทอ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น โดยการคาดเดาเนื้อเรื่องก่อนการอ่านแล้วเชื่อมโยงประสบการณ์

ของตนเพื่อช่วยในการทำความเข้าใจ ตรงกับความคิดเห็นของนักเรียนส่วนใหญ่ที่ว่า “การพูดคุยเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน และการสอนคำศัพท์ก่อนเริ่มอ่าน ทำให้นักเรียนสามารถทำความเข้าใจบทอ่านได้ง่ายขึ้น” และนักเรียนส่วนใหญ่ได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการทำแบบฝึกหัดหลังกิจกรรมการอ่านว่า “ช่วยให้นักเรียนได้อ่านบทพจนานุกรมเพื่อหาข้อมูล หรือคำตอบทำให้เข้าใจบทเรียนมากขึ้น”

3.2 ด้านเนื้อหา พบว่านักเรียนมีความคิดเห็นต่อบทเรียนในด้านเนื้อหาอยู่ในระดับมากที่สุดเช่นกัน ซึ่งบทเรียนเนื้อหาท้องถิ่นภาคใต้ทั้ง 5 บทได้พัฒนามาจากผลสำรวจความต้องการอ่านของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาเล็กเขตพื้นที่ภาคใต้ (สุวีรยา ทองประดิษฐ์ และนิสากร จารุมณี, 2560) นอกจากนี้ยังมีการปรับภาษาให้เหมาะสมกับความสามารถทางภาษาของนักเรียน มีการใช้รูปภาพประกอบเพื่อช่วยสื่อความหมาย ดึงดูดความสนใจในการอ่านและออกแบบแบบฝึกทักษะการอ่านอย่างหลากหลายสอดคล้องกับความต้องการของนักเรียน และนักเรียนส่วนใหญ่ให้ความสนใจในการอ่านบทเรียนเนื้อหาท้องถิ่นภาคใต้ พร้อมให้ความเห็นว่า “เนื้อหาบทเรียนน่าสนใจ และรูปภาพที่ใช้ประกอบในบทเรียนทำให้นักเรียนอยากเข้าใจเรื่องราวของบทเรียนมากขึ้น” ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ Lapp and Flood (1986) ที่ระบุว่า การใช้ภาพประกอบในบทอ่าน หรือการใช้รูปภาพเป็นสื่อช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจและพยายามทำความเข้าใจบทอ่าน ช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ และเข้าใจบทอ่านมากขึ้น

3.3 ด้านกิจกรรมฝึกทักษะการอ่าน พบว่า นักเรียนเห็นด้วยต่อกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านในระดับมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการฝึกการคาดเดาเหตุการณ์/เนื้อเรื่องจากหัวข้อเรื่อง (Topic) การฝึกการอ่านเพื่อเข้าใจรายละเอียดของเรื่อง และการฝึกการเดาความหมายของคำศัพท์จากเนื้อเรื่อง ซึ่งสอดคล้องกับการสำรวจกลวิธีการอ่านที่มีความจำเป็นในการอ่านภาษาอังกฤษโดย สุวีรยา ทองประดิษฐ์ และนิสากร จารุมณี (2560) ซึ่งระบุว่านักเรียนได้ให้ความสำคัญกับกลวิธีการอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ การอ่านเพื่อหาข้อมูลเฉพาะ การเดาความหมายคำศัพท์ เนื่องจากเป็นกลวิธีหลักที่ช่วยให้นักเรียนสามารถจับประเด็นและทำความเข้าใจบทอ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งยังสอดคล้องกับตัวชี้วัดความสามารถด้านการอ่านตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 อีกด้วย

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

1. ข้อเสนอแนะในการจัดการเรียนการสอน

1.1 การใช้บทเรียนเนื้อหาท้องถิ่นภาคใต้ทั้งหมด อาจช่วยให้นักเรียนเข้าใจบทเรียนและพัฒนาทักษะการอ่านได้ง่ายขึ้น แต่เนื้อหาที่มีความคุ้นเคยเกินไป อาจขาดความแปลกใหม่ และลดความท้าทายในการเรียนรู้ ดังนั้นควรปรับบทเรียนให้มีความแปลกใหม่โดยยังคงใช้เนื้อหาบริบทท้องถิ่นภาคใต้เช่นเดิม แต่อาจเพิ่มเนื้อหาของภาคอื่นๆในบทเรียน เพื่อเกิดการเปรียบเทียบความแตกต่างในแต่ละท้องถิ่นและเกิดความท้าทายในการเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ

1.2 การสอนทักษะการอ่านนอกจากจะใช้เนื้อหาที่นักเรียนมีความคุ้นเคย หรือให้ความสนใจแล้ว กิจกรรมในการสอนอ่านถือเป็นอีกหนึ่งปัจจัยสำคัญ โดยเฉพาะกิจกรรมในขั้นก่อนการอ่านที่ช่วยกระตุ้นให้นักเรียนดึงความรู้หรือประสบการณ์เดิมเกี่ยวกับเรื่องที่กำลังจะอ่านมาช่วยในการทำความเข้าใจบทเรียน ดังนั้นครูผู้สอนควรเพิ่มเติมกิจกรรมในขั้นตอนดังกล่าวเพื่อส่งเสริมให้นักเรียนเกิดความเข้าใจในการอ่านมากยิ่งขึ้น

1.3 บทเรียนเนื้อหาท้องถิ่นภาคใต้ สร้างขึ้นเพื่อฝึกฝนกลวิธีการอ่าน กิจกรรมการเรียนรู้ส่วนใหญ่จึงมุ่งเน้นพัฒนาด้านทักษะการอ่านซึ่งอาจส่งผลให้การพัฒนาคำศัพท์ของนักเรียนไม่อยู่ในเกณฑ์ที่น่าพอใจ คือ ต่ำกว่า ร้อยละ 50 ดังนั้นในการจัดการเรียนการสอนครั้งต่อไปควรเพิ่มเติมแบบฝึกหัดหรือกิจกรรมการสอนคำศัพท์เพื่อส่งเสริมให้เกิดพัฒนาการด้านคำศัพท์และความคงทนในการจดจำคำศัพท์เพิ่มสูงขึ้น

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 การวิจัยในครั้งนี้เป็นการศึกษาที่ใช้เวลาในการทดลองเพียง 20 คาบเรียนเท่านั้นซึ่งอาจไม่เพียงพอต่อการฝึกฝนทักษะการอ่าน ดังนั้นควรมีการวิจัยซ้ำในประเด็นเดียวกับการวิจัยในครั้งนี้แต่ควรขยายระยะเวลาการทดลองให้ครอบคลุมอย่างน้อย 1 ภาคเรียน เพื่อศึกษาพัฒนาการในระยะยาว

2.2 การวิจัยนี้ ครูผู้สอนในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมไม่ได้เป็นคนเดียวกัน ซึ่งปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับครูแต่ละคนอาจส่งผลต่อการพัฒนาของนักเรียน ดังนั้นในการทำวิจัยครั้งต่อไปควรใช้บุคคลเดียวกัน หรือต้องคัดเลือกบุคคลที่มีคุณสมบัติใกล้เคียงกันให้มากที่สุด

2.3 งานวิจัยนี้มุ่งเน้นเนื้อหาท้องถิ่นภาคใต้ซึ่งอยู่ในความสนใจของนักเรียน อย่างไรก็ตามนักเรียนอาจมีความสนใจเนื้อหาอื่นๆด้วย จึงควรมีการสำรวจความสนใจที่ครอบคลุมทั้งเนื้อหาเฉพาะและเนื้อหาทั่วไปสำหรับผู้เรียนในแต่ละวัย

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). **หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- จรัส ภูพานนิล. (2553). **การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษด้วยบทเรียนที่เน้นเนื้อหาบริบทท้องถิ่นโดยใช้รูปแบบการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มหาสารคาม**. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- เจี๊รวะมาะ มะดีเยาะ และนิสกร จารุมณี. (2556). การใช้บทอ่านที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับอิสลามในการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนมุสลิม. 5(2). 46-58. **วารสารศิลปศาสตร์มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์**
- ชัยวัฒน์ บวรวัฒนเศรษฐ์. (2558). **การพัฒนารูปแบบการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น**. การประชุมสัมมนาวิชาการนำเสนองานวิจัยระดับชาติและระดับนานาชาติ เครือข่ายมหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ ครั้งที่ 15 ณ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์. 23 กรกฎาคม 2558. หน้า 327-340.
- ณัฐกานต์ พรหมเสน และเพ็ญภา คล้ายสิงห์โต. (2559). **การใช้เอกสารประกอบการเรียนการสอนชุดLet's visit Phayao Downtown เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเทศบาล 2 เทศบาลเมืองพะเยา อำเภอเมืองจังหวัดพะเยา**. รายงานการประชุมวิชาการระดับชาติ ของสมาชิกเครือข่ายความร่วมมือวิชาการวิจัยสายมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ครั้งที่ 9 พ.ศ. 2559 ณ โรงแรมท็อปแลนด์พิษณุโลก. 24-25 มีนาคม 2559. หน้า 22-34.

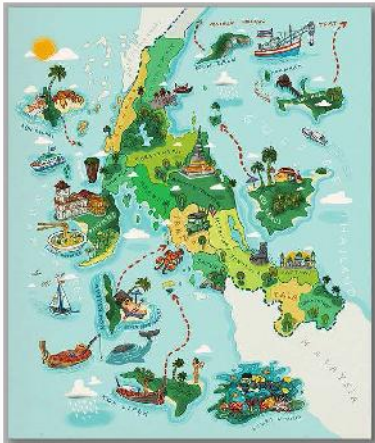
- ฐิติกาญจน์ จันทรมบัติ. (2552). การพัฒนาบทอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้บริบทท้องถิ่นด้านวัฒนธรรมจังหวัดมหาสารคามสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนมหาวิทยาลัยราชภัฏ. **วารสารการบริหารและพัฒนา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม**, 1(1). 73-85.
- นงศ์นาถ ขาววัง. (2551). **การสำรวจปัญหาการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6**. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุวีรยา ทองประดิษฐ์ และนิสากร จารุมนี. (2560). **กลวิธีการอ่านที่จำเป็น ปัญหา ความต้องการ และความสนใจในการฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้เนื้อหาบริบทท้องถิ่น**. รายงานการประชุมวิชาการเสนอผลงานระดับชาติ พ.ศ. 2560 ณ มหาวิทยาลัยพายัพ วิทยาเขตแม่คาว. 10 กุมภาพันธ์ 2560. หน้า 154-164.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2551). **แนวการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับชั้น มัธยมศึกษา ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้น พื้นฐาน พุทธศักราช 2551**. กรุงเทพฯ: ชุมนุม สหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- อมรรัตน์ นิดดาหลง. (2551). **การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับท้องถิ่นจังหวัดตราดสำหรับนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนเนินทรายวิทยาคม อำเภอเมือง จังหวัดตราด**. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- Cowen, C. & Garrity, R. (2004). The effects of cultural schema on understanding and remembering texts. *Thai TESOL Bulletin*, 17(1), 88-101.
- Ibrahim, M. Sabatin. (2013). The effect of cultural background knowledge on learning English language. *International Journal of Science Culture and Sport*, 1(4) 22-32.
- Kreishan, R.A. & Saidat. (2011). The effect of the religious and cultural schemata on Jordanian students, comprehension of English texts. *International Journal of Academic Research*, 3(4).
- Lapp, D. & Flood, J. (1986). *Teaching Students to Read*. New York: Macmillan.
- Nation, P. (1990). *Teaching and learning vocabulary*. New York: Newbury House.
- Tomlinson, B. (1998). *Materials development in language teaching*. Cambridge: Cambridge University Press.

ภาคผนวก 1 ตัวอย่างบทเรียนทักษะการอ่านเนื้อหาท้องถิ่นภาคใต้ และแผนการจัดการเรียนรู้

42

Unit1 Let's Travel

Great Places in the South

Southern Thailand presents its visitors with endless golden beaches, a vividly tropical climate, clear blue sea with colorful coral reefs, impressive islands, verdant forests and a multicultural life style.

Major places of interest include Chumphon, which has several lovely beaches, birds' nest islands and excellent scuba-diving waters. Ranong is a fantastic province in which there are three natural hot springs in the same area. There is also a spring spa and a free onsen for visitors to do some natural bathing. Surat Thani is very popular with Samui Island, Thailand's sparkling jewel of an island. Cheow Lau Dam is a manmade lake, famous for its tower limestone cliffs and stunning views. Nakhon Si Thammarat is the centre of southern Thai cultures. It's remarkable with Wat Phra Mahathat Woramahawihan, one of six ancient primary royal temples. Phatthalung is the marked natural place with Thale Noi sanctuary, Thailand's largest waterfowl reserve. There are more than 180 species of local and migratory water birds and thousands of blooming pink water lilies.

5

10

15

12

Songkhla is one of the great cities of arts and 20
cultures. The architecture and street art are
presented in the old town area to show the local
lives and the cultural variety between 'Thai,
Malay, and Chinese residents. Pattani, Yala and

Narathiwat are the deeper southern parts where there are numerous fishing 25
communities and very interesting hand-painted local Kolae fishing boats.
These three provinces are also rich of charming 'Thai-Muslim cultures which
are blended in locals' daily lives. Satun is known for its fantastic island Lipe.
With white sandy beaches and crystal clear water, it is the paradise of South
Andaman Sea. Travelers know Trang mainly for its islands, but a nice mixed 30
Chinese-Thai culture can also be experienced. Krabi is also outstanding with
the beautiful Phi Phi islands, and the 75 million year old shell graveyard.
Phang Nga is marked by Phang Nga Bay, where there is slightly limestone
islands, honeycombed with caves and peaceful beaches. The last place is
Phuket, Thailand's largest island, which has magnificent view points and 35
exciting nightlife activities. Laem Phromthep offers impressive sunset views.
On the days that there are few clouds on the horizon, it can indeed give a
spectacular scene. The Cabaret in Patong Beach is the largest show of
Thailand. It's in the same level of Las Vegas's quality, with fantastic costumes
and beautiful lip-synching to the most popular music from around the world. 40

All these are just a few attractive spots in southern Thailand. There are
many more tourist attractions, waiting for you to experience.

Adapted from: https://www.travelis.org/region/thailand/southern_thailand/,
<http://www.hotelthailand.com/travelinfo/south/south.html>, http://thailandswelcome.com/south_of_thailand/

Exercises

43

A. Where are these places?

B. Match the provinces with their attraction.

- _____ 1. Chumphon
- _____ 2. Ranong
- _____ 3. Surat Thani
- _____ 4. Nakhon Sri Thammarat
- _____ 5. Phattalung
- _____ 6. Salun
- _____ 7. Trang
- _____ 8. Krabi
- _____ 9. Phang Nga
- _____ 10. Phuket

- a. limestone island
- b. Manmade dam
- c. birds sanctuary
- d. beautiful beaches
- e. night life activities
- f. hot spring water
- g. birds' net island
- h. Thai - Chinese style building
- i. ancient temples
- j. The paradise island

Exercises

C. According to the text, write T if the sentence is true, and F if it is false.

- _____ 1. Southern Thailand is very attractive with crystal blue sea and beaches.
- _____ 2. You can find hand painted fishing boats in Pattani and Narathiwat.
- _____ 3. Ranong is a good place where you can try Chinese food.
- _____ 4. Honeycombed is available everywhere in the southern part of Thailand.
- _____ 5. Phi Phi island is located in Phuket.

D. Answer the questions based on the information in the text.

- 1. Which province is well-known by the rich of Thai cultures and ancient temples?
.....
- 2. What does "its" (line 14) refer to?
.....
- 3. Where is the best place to have birds watching trips?
.....
- 4. What is Songkhla famous for?
.....
- 5. If you want to dive, where will you go?
.....
- 6. What does "crystal" line 29 mean?.....
- 7. Where can you enjoy your nightlife in Phuket?
.....
- 8. The word "magnificent" (line 35) can be replaced by

E. Role-play

Students from southern Thailand suggest foreign tourists where to visit in the south of Thailand.

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 การสอนอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้เนื้อหาบริบทท้องถิ่นภาคใต้

Unit 1 Let's travel

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

เวลา 2 คาบ

คาบละ 50 นาที

1. สาระสำคัญ

การเรียนรู้ทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ สามารถระบุหัวข้อเรื่อง บอกใจความสำคัญ รายละเอียดของเรื่อง และตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านได้ สามารถคาดเดาคำศัพท์ หรือระบุความหมายของคำศัพท์จากประสบการณ์เดิม เพื่อเป็นพื้นฐานในการทำความเข้าใจเนื้อเรื่อง และพัฒนาวิธีการในการอ่านเพื่อความเข้าใจอย่างมีประสิทธิภาพ จนสามารถใช้เป็นพื้นฐานในการพัฒนาและแสวงหาความรู้ในขั้นสูงได้

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

- 2.1 นักเรียนเรียนรู้คำศัพท์เกี่ยวกับการท่องเที่ยว
- 2.2 นักเรียนสามารถเดาความหมายคำศัพท์/ ระบุความหมายคำศัพท์จากประสบการณ์เดิม
- 2.3 นักเรียนสามารถระบุใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้
- 2.4 นักเรียนสามารถอ่านเพื่อหาข้อมูลเฉพาะได้
- 2.5 นักเรียนสามารถตอบคำถามเกี่ยวกับรายละเอียดของเรื่องที่อ่านได้
- 2.6 นักเรียนสามารถทำความเข้าใจบทอ่านโดยการใช้คำอ้างอิงได้

3. สาระการเรียนรู้

- 3.1 บทอ่านเรื่อง Great places in the south
- 3.2 คำศัพท์เป้าหมาย

visitor (n.)	นักท่องเที่ยว	tourist (n.)	นักท่องเที่ยว
verdant (adj.)	อุดมสมบูรณ์	cultural (n.)	วัฒนธรรม
excellent (adj.)	เยี่ยม, ดีเยี่ยม	famous (adj.)	มีชื่อเสียง
ancient (adj.)	โบราณ	numerous (adj.)	ใหญ่, มโหฬาร
magnificent (adj.)	งดงาม	attractive (adj.)	มีเสน่ห์

4. กิจกรรมการเรียนรู้

Pre- reading (20 นาที)

- 4.1 ครูพูดคุยกับนักเรียนเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวที่นักเรียนชื่นชอบ หรือสถานที่ที่นักเรียนอยากไป
- 4.2 ครูแสดงภาพแผนที่ภาคใต้ (แสดงจังหวัดและสถานที่ท่องเที่ยว) และถามนักเรียน ว่านักเรียนเห็นสถานที่ใดในภาพบ้าง
- 4.3 ครูถามนักเรียนเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวในภาคใต้ที่นักเรียนรู้จัก หรือเคยไปมาแล้ว
- 4.4 ครูแสดงภาพสถานที่ท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงในแต่ละจังหวัดของภาคใต้ พร้อมชื่อสถานที่ คำศัพท์เกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยว และคำศัพท์เป้าหมาย

While- reading (40 นาที)

4.5 นักเรียนอ่านบทอ่านโดยใช้กลวิธีการอ่านแบบคร่าวๆ (skimming) และกลวิธีการอ่านเพื่อหาข้อมูลเฉพาะ (scanning) จากนั้นทำแบบฝึกหัด A. Where are these places? โดยเขียนชื่อจังหวัดของสถานที่ท่องเที่ยวที่กำหนด

4.6 นักเรียนอ่านบทอ่านอย่างละเอียดอีกครั้ง แล้วทำแบบฝึกหัด B. จับคู่จังหวัดกับสถานที่ท่องเที่ยวของแต่ละจังหวัด แบบฝึกหัดถูกฝึกในข้อ C. และแบบฝึกหัด D. ตอบคำถามจากเรื่อง

Post- reading (30 นาที)

4.7 นักเรียนแสดงบทบาทสมมติแนะนำสถานที่ท่องเที่ยวในภาคใต้แก่ชาวต่างชาติ โดยครูสาธิตตัวอย่าง และแนะนำภาษาที่ใช้ในการถามตอบ และการนำ

ขั้นสรุปบทเรียน (10 นาที)

4.9 ครูและนักเรียนสรุปบทเรียนร่วมกัน

5. สื่อ / แหล่งเรียนรู้

5.1 บทอ่านเรื่อง Great places in the south

5.2 คำศัพท์ พร้อมภาพประกอบโดยใช้โปรแกรม Power Point

6. การวัดผลและประเมินผล

6.1 สังเกตจากพฤติกรรมของนักเรียน

6.2 ตรวจจากผลงานนักเรียน